

Η αγνή Παρθένος της Τρύγης

/ [Γνώμες](#)

Γράφει η Μοναχή Παρακλήτη, Ιερά Σκήτη Αγίας Μαρίας Μαγδαληνής Λητής

Μας αξίωσε ο Θεός φέτος να εορτάσουμε για μία άλλη φορά την κοίμηση της Θεοτόκου στο μετόχι της, το μετόχι της Παναγίας της Τρύγης της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους, στη Λήμνο. Για μία άλλη φορά ζήσαμε αυτό το ζεστό κλίμα, με την ξεχωριστή ηρεμία του τόπου να προϋπαντούμε και να εισοδεύουμε στο προαύλιο του μετοχίου την κυρά της Λήμνου, την νύφη με την

λευκή ενδυμασία της, η οποία όταν την δει κανείς αμέσως του έρχεται να ψάλει, «αγνή παρθένε δέσποινα», ή «χαίρε νύμφη ανύμφευτε».

Την στιγμή που έρχεται η εικόνα της Παναγίας αμέσως η καρδιά μεταφέρεται νοερά, αλλά σταθερά και εμπιστευτικά στην μητέρα Παναγία χωρίς τον παραμικρό δισταγμό. Όλοι έχουμε ανάγκη από μία σταθερή μητέρα, αγνή μητέρα, υπεραγία και υπερ-υγιή Θεοτόκο μητέρα.

Τι σημαίνει υγιής και αγνή μητέρα; Εδώ θα ήθελα να αφιερώσω λίγο τον χρόνο στην αγνότητα, καθώς και στην πνευματική και ψυχική υγεία της Παναγίας μας.

Η αγνότητα της Παναγίας δεν είναι μόνο σωματική. Αφορά και άλλες διαστάσεις του είναι της: την αγνότητα της ψυχής, την αγνότητα των σκέψεων, την αγνότητα της πράξεως-συμπεριφοράς, την αγνότητα της καρδιάς και την αγνότητα των συναισθημάτων.

Για την σωματική αγνότητα δεν θα μιλήσω γιατί είναι δεδομένη στην συνείδησή μας κατά την αποκάλυψη του Θεού και κατά τη διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας.

Σχετικά με την αγνότητα της ψυχής, η μικρή Μαρία από τριών χρονών μπήκε στον ναό του Θεού, στα άγια των αγίων. Εκεί μεγάλωσε, εκεί έχτισε τα πρώτα θεμέλια

της ψυχής της, όπως διδάσκουν ο ιερός Χρυσόστομος και ο Μέγας Βασίλειος αναφορικά με την αγωγή του παιδιού, ότι τα επτά πρώτα χρόνια είναι τα πιο σημαντικά χρόνια για να μεγαλώσει ένα παιδί σε ένα υγιές περιβάλλον, με αγάπη, αποδοχή, ασφάλεια και σταθερή αγκαλιά με εκπαιδευτικά όρια. Σε αυτό συμφωνούν και σύγχρονοι παιδαγωγοί και ψυχολόγοι. Όλα αυτά τα έζησε η Παναγία στο ναό του Θεού. Τα παιδιά όταν μεγαλώσουν στον ναό του Θεού με την συνεργασία των γονιών τους θα βγουν υγιή. Χωρίς πληγές και κακοποιήσεις. Δέχονται σταθερή και παρούσα αγάπη από τους γονείς, ή από τους φροντιστές τους σε περίπτωση που έχουν χάσει τους γονείς τους. Και έτσι στα πρώτα χρόνια του το παιδί αποκτά υγιή θεμέλια για μία ολόκληρη ζωή! Και είναι επιλογή και απόφασή μας πού και πώς θέλουμε να μεγαλώσουν τα παιδιά μας. Η αγνή Παρθένος μπήκε στο ναό και έμεινε εκεί πολλά χρόνια. Βγήκε μία προσωπικότητα, ένα πρόσωπο άγιο, πρόσωπο υγιές, υπερ-υγιές θα μπορούσαμε να πούμε.

Η απόλυτη ψυχική και πνευματική υγεία της ήταν φανερή σε όλα τα γεγονότα που αναφέρει η Καινή Διαθήκη. Την ψυχική και πνευματική υγεία της την διαπιστώνουμε σε όλες τις αντιδράσεις της.

Αυτή η υγεία της ψυχής της μέσα στον χρόνο μεταβλήθηκε από υπερ-υγεία σε υπερ-αγιότητα όταν δέχθηκε και κράτησε τον Χριστό μέσα της για 9 μήνες. Δεν ξέρουμε λεπτομέρειες για τα χρόνια μετά τη Γέννηση, πώς ήταν στην εφηβική ηλικία του Χριστού, πώς τον μεγάλωσε ανθρώπινα. Η Παναγία Μαρία έχασε και τους γονείς της από μικρή. Όταν γέννησε τον Χριστό ήταν μόνη, έμαθε να ζει χωρίς καμία εξάρτηση από υλικά ή ανθρώπους. Μία εξάρτηση είχε, την μόνη εξάρτηση η οποία μπορεί να είναι υγιής, την εξάρτηση από τον Θεό. Μεγάλωσε τον Χριστό μάλλον με τον τρόπο που μεγάλωσε και η ίδια. Τον ανέθρεψε γνωρίζοντας τα όριά της σαν μητέρα που συνεργάζεται με τον Θεό για το καλό του παιδιού της. Γνωρίζει ότι δεν θα τον προστατεύει καλύτερα από τον Θεό, γιατί το παιδί της είναι του Θεού, και στον Θεό θα επιστρέψει. Οπότε γνωρίζοντας τα όριά της, σεβάστηκε την αποστολή Του. Τον στήριξε σε ό,τι χρειαζόταν. Πονούσε, όμως ήξερε με τα υγιή μάτια της και με την υγιή καρδιά της ότι είναι συνεργάτιδα μητέρα. Ότι το παιδί της και κάθε παιδί είναι δώρο Θεού. Συνεργαζόμαστε με τον Θεό για να το μεγαλώσουμε, αλλιώς δεν ξέρουμε τι παιδί θα βγει όταν θα μεγαλώσει!

Για την αγνότητα των σκέψεων της Θεοτόκου αναρωτιόμαστε, άραγε η Παναγία είχε λογισμούς; Είχε αλλά δεν τους έκρυψε! Αμέσως εξομολογήθηκε στον άγγελο, πώς θα γίνει να έχω παιδί μέσα μου, ενώ είμαι παρθένος; Έτσι η καθαρή καρδιά δεν μπορεί να μην καθαρίσει αμέσως το νου από τους λογισμούς. Αυτή η ψυχή που έμαθε να είναι καθαρή, δεν αντέχει την παραμικρή βρώμικη σκέψη. Δεν πρόκειται

για ψυχαναγκασμό ή μανία, αλλά για μία σταθερή θέση καθαρότητας. Δεν αφήνει ένα λογισμό να μεγαλώσει για να βγάλει άλλες ρίζες ή να μεταφερθεί σε πράξεις και συμπεριφορές μη ώριμες. Μετά το άνοιγμα της ψυχής της στον άγγελο, τον πίστεψε, τον εμπιστεύτηκε, δεν έκανε άλλη δεύτερη σκέψη, και προχώρησε στο έργο της υπακοής.

Ως προς την αγνότητα των συναισθημάτων της σκεφτόμαστε, η Παναγία δεν πόνεσε; Δεν χάρηκε; Δεν στεναχωρήθηκε; Δεν είχε συναισθήματα; Σαφώς και είχε! Όμως ποτέ δεν άφηνε ένα συναίσθημα να την οδηγήσει χωρίς να κάνει μαζί του μία συμφωνία, να ελέγχει τα όριά του. Και αυτό το βλέπουμε πολύ καθαρά στη Σταύρωση του Χριστού και Υιού της. Πονούσε, πέθαινε μέσα της από την θλίψη, όμως στάθηκε δίπλα Του, παραδίδοντας όλο το δικό της θέλημα στον Θεό. Ήξερε τι της γίνεται, ήξερε τι συναίσθημα είχε, ήταν αυθεντική, όμως δεν το άφηνε να την καθοδηγήσει! Η ψυχική και πνευματική υγεία της Παναγίας την βοήθησε να έχει πνευματικά αντισώματα και να σταθεί στα πόδια της και μπροστά τον θάνατο του παιδιού της χωρίς να χάσει την εμπιστοσύνη της, να γίνει σκληρή, να μην φροντίσει το πένθος της, να σταματήσει η ζωή της, να παραμένει σε μία ατέρμονη παθολογική γκρίνια. Το τελευταίο το επισημαίνουμε διότι σε μία πνευματική και ψυχολογική κατάσταση όταν σταματήσει η πορεία της ωρίμανσής της ή όταν δεν έχει από την αρχή υγιή θεμέλια, το αποτέλεσμα είναι όλο λάθος και εξελίσσεται σε μία παθολογική κατάσταση.

Σχετικά με την αγνότητα της καρδιάς: η Παναγία μας τι καρδιά είχε και έχει; Πόσο καθαρή καρδιά και λευκή! Είχε μία καρδιά που ήταν και είναι το κέντρο της, γιατί όπως λέει ο Χριστός από την καρδιά εκπορεύονται όλα. Στην καρδιά της Παναγίας ήταν όλα υγιή και καθαρά. Σαν ένα ζωντανό εργοστάσιο που παράγει χαρά, υπακοή, υπομονή, πίστη, καθαρό αέρα, καθαρές αναπνοές, καθαρές μητρικές στάσεις, καθαρές πράξεις. Την καρδιά αυτήν την προσκυνάμε, παρακαλούμε να έχουμε και εμείς έναν χώρο εκεί. Την παρακαλούμε να έχει το Μετόχι μας σε μία γωνιά, να πρεσβεύει για όλους μας, να έχουμε το θάρρος να ψάξουμε και να κοπιάσουμε να βρούμε την ψυχική και πνευματική υγεία μας. Να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας όπως εκείνη με υγιή τρόπο.

Ως μητέρα Θεού πάντα ήταν ταπεινή, έμενε πάντα στην αφάνεια. Δεν ήταν άρρωστη πνευματικά να ψάξει μία εξουσία και να κρύβει το πάθος αυτό με ένα αρρωστημένο δήθεν πνευματικό τρόπο. Ως μητέρα του Θεού δεν ζητούσε καμία αναγνώριση, ενδιαφέρθηκε μόνο να υπηρετήσει τον Θεό και να κάνει υπακοή. Και έτσι στον θάνατό της ο Θεός έρχεται ο ίδιος όπως Τον βλέπουμε στην εικόνα της Κοιμήσεως να την πάρει σε μία ατμόσφαιρα υπερ-ευλάβειας και αληθινής αξιοπρέπειας.

Χρόνια πολλά με μητρική παρηγοριά σε όλους τους πονεμένους αδελφούς μας

παντού! Σε όσους ταλαιπωρούνται από δυσάρεστα γεγονότα, πυρκαγιές, ατυχήματα, ασθένειες και οτιδήποτε άλλο συμβαίνει στην εποχή αυτή.

Ευχόμαστε από το μετόχι της Παναγίας της Τρύγης να σκορπίσει ο Θεός με τις πρεσβείες Της φωτεινά μηνύματα σε κάθε καρδιά και σε κάθε ψυχή. Να είναι μήνυμα μητρικό και πατρικό ότι δεν είμαστε μόνοι σε αυτή την ταλαιπωρημένη ζωή. Αρκεί να τρέξουμε να θέλουμε να μείνουμε και να μεγαλώσουμε στο Ναό του Θεού, να θεραπευτούμε ψυχικά και πνευματικά! Αμήν.

Πηγή: www.pemptousia.gr